

1.000 fólk á stuðulskonsernt

Tónleikurinn var fjölbreyttur, men það var áhoyrarafjöldinn eisini, tá skipað var fyrri stuðulskonsernt fyrri teimum neyðstöddu av Flateyri týskvöldið

MARJUN DALSGAARD

Á konsertinni á Nabb, hós-kvöldið var sera fjölbreyttur tónleikur á skránni. Nógvir bólkur voru at hoyra, og teir umboðaðu so at siga allt slag av tónleiki. Har var bæði harður rockur, folka-tónleikur, kórsangur, disko-tónleikur og poppur. Og millum tónleikafram-førsurnar voru yrkingar lisnar upp.

Það var blandað - men það voru áhoyrararnir

eisini, so nakað var til hvønn smag.

Ringt at fáa gott lag í Hetta var ikki ein heilt vanlig konsert. Millum framförsurnar varð tosað um vanlukkuna ið rakti hefur Ísland, og yrkingar-nar viðkomu sjálvsagt eisini hesari syrgiligu hending.

Hetta setti sin dām á konsertina, og gjordi það torført hjá bókunum at fáa tann tættu konsert stem-ningin í fólk. T.d. hevði

MYNDIR:
KALMAR OG ÁKI

Hjarnar eina rimmar konsert, við lögum av nýggju flögum, teir hava givið út, men það tóktist sum fólk ikki rættuliga voru í lagnum til at geva sitt, við at syngja við o.s.fr.

Miðskeiðis á skránni, var harðari tónleikur at hoyra. Teir bólkarnir ið kunnu nevast eru Devon, Wolfgang, og ikki minst Mold, ið fekk eina stormandi mót-tøku, sum teir eisini livdu upp til. Tá hesir bólkur komu uppá pallin, hevði Faroe Boys longu fingið liv í áskoðararnar við sinum kendu eldru lögum, bæði egnum og lántum, sum "Lollipop" og "Sweets for my sweet".

Jóhan stjórnan

Það var tó ein, sum fekk alla

høllina sum hon var uppá tærnar og armarnar í loft. Það var "Jóhan úr Kollafirði". Uttan orkestrur, bert einum playback bandi, setti hann met í popu-lariteti. Hann er eftir øllum at døma hottasti feroyingur i dag - og ikki bert í Kollafirði.

Ein bólkur ið ikki heilt livdi upp til vónirnar hjá áhoyrarunum, var Frændur. Teir fáa vanliga liv í eina konsert, og voru helst við til at lokka fólk á konsertina. Teir høvdu onkrar tekniskar trupulleikar sum ávirkaðu framförsluna, men teir tóktust í heila tikið ikki at vera í "stöðinum".

Væl fyriskipað

Reint tekniskt var konsertin sera væl fyriskipað. Það

voru ongir trupulleikar ella langar biðtíðir, bólkarnir komu stutt eftir hvønn annan, sum eftir bókini. Og það er ótrúligt at so nógvir fólk kunnu skipa seg uppá so stutta tíð og gera eitt rimmar tiltak. Stjórin í Norðurlandahúsinum Peter Turtchaninoff sigur við Sosialin, at alt tey hava gjørt, er at koma við hugskotinum og skipað allar tær kreftir, sum hava verið til reiðar at hjálpa. "Fólk hava verið sera hjálpsom og vit hava fingið alt fritt", sigur hann. "Sjálvt ferðirnar hjá teimum tónleik-arunum, sum komu heim í sambandi við konsertina, voru friar". Hann leggur afturat, at SEV og Telefonverkið hava fingið stóran vinning burtur úr

telefonstorminum til peningastovnarnar og streymin til konsertina, og at tey tí áttu at latið nakað eisini - einar 50.000 kr. hevði verið hóskaði.

Drúgv konsert

Konsertin var nakað long til eitt vanligt týskvöld. Skráin var lægd soleiðis, at livligur tónleikur og daprar yrkingar, ið leiddu tankarnar til syrgjulgju hendingina, komu hvørt um annað. Áhoyrarinir máttu konstant umstilla seg og tóktust, serliga í fyrstani ikki at vita, um tey skuldu flenna ella gráta. Það vantaði ein javnur, glíðandi yvirgangur, so fólk kundu fylgja við.

Serliga endin var ó-heppin í so máta. Næst-

